

Dosarul nr. 3ra-1042/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – I. Secrieru-Coșleț

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – A. Bostan, V. Negru, G. Dașchevici

ÎNCHEIERE

17 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursurilor depuse de către Primăria municipiului Chișinău, reprezentată de Valentina Urecheanu și de terțul Dinu Cojocari, reprezentat de avocatul Eduard Digore,

în cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de către Angela Șapa împotriva Primarului general al municipiului Chișinău, terț Dinu Cojocari cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 29 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul depus de către Angela Șapa, s-a casat hotărârea din 19 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și s-a emis o decizie nouă, prin care s-a admis acțiunea depusă de către Angela Șapa,

constată:

La 26 iunie 2020, Angela Șapa, reprezentată de avocatul Viorel Chetrușcă, a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Primarului general al municipiului Chișinău, terț Dinu Cojocari cu privire la contestarea actului administrativ (f.d. 2-4, 23-24).

În motivarea acțiunii a indicat că Angela Șapa este proprietara apartamentului nr. 13 din str. Xxx.

La 30 iulie 2018, Primăria municipiului Chișinău a emis autorizația de construire nr. 422-c/18, prin care a autorizat executarea lucrărilor de reconstrucție a apartamentului nr. 12 din str. Xxx, ce aparține lui Dinu Cojocari, precum și construcția a două anexe.

La 24 aprilie 2020, reprezentantul Angelei Șapa, avocatul Viorel Chetrușcă, s-a adresat Primarului general al municipiului Chișinău cu cerere prin care a solicitat verificarea lucrărilor de reconstrucție a apartamentului nr. 12 din str. Xxx, invocând că acestea sunt efectuate de către Dinu Cojocari fără acordul vecinilor, cu încălcări grave a legislației și a bunelor moravuri, precum și contrar principiilor de bună-vecinătate. La fel, a menționat că la reconstrucția apartamentului nr. 12, Dinu Cojocari nu a respectat limitele instituite în autorizația de construire.

Totodată, prin această cerere s-a solicitat suspendarea efectelor autorizației de construire nr. 422-c/18 din 30 iulie 2018, iar pentru asigurarea transparenței actului decizional s-a solicitat ca la verificarea șantierului de către responsabilii Primăriei să fie invitați și reprezentanții proprietarilor apartamentului nr. 13 din str. Xxx.

Deopotrivă, s-a solicitat revocarea (anularea) actelor permise, și anume certificatul de urbanism și autorizația de construire emise pentru reconstrucția apartamentului nr. 12 din str. Xxx, ca fiind ilegale și emise cu încălcări, deoarece vecinii nemijlociți nu și-au dat acordul, precum și pentru faptul că pentru reconstrucție și construcția anexelor a fost acaparat teren public/municipal, în mod gratuit.

Prin răspunsul nr. 21/1024-p din 25 mai 2020, recepționat la 29 mai 2020, Direcția generală arhitectură, urbanism și relații funciare a Primăriei municipiului Chișinău a comunicat că actele permise pentru reconstrucția apartamentului nr. 12 și construcția a două anexe din str. xxx, au fost elaborate în conformitate cu procedurile stabilite de Legea privind autorizarea executării lucrărilor de construcții nr. 163 din 09 iulie 2010, iar solicitantul a prezentat toate actele și avizele necesare. Astfel, autoritatea publică locală a emis certificatul de urbanism pentru proiectare nr. 206i/18 din 23 mai 2018 și autorizația de construire nr. 422-c/18 din 30 iulie 2018, prin care a autorizat executarea acestor lucrări. Respectiv, autoritatea publică a notat că reieșind din documentația de proiect nr. 15/18 nu a stabilit careva afectări ale vecinătăților.

Reprezentantul reclamantei a considerat răspunsul Direcției generale arhitectură, urbanism și relații funciare a Primăriei municipiului Chișinău ca fiind ilegal și neîntemeiat, deoarece contravine prevederilor art. 3 alin. (1) lit. d), art. 6 alin. (1) lit. d), alin. (4) și art. 13 din Legea nr. 163/2010, or, reclamanta Angela Șapa este proprietara apartamentului nr. 13 din str. Xxx, care are perete comun cu apartamentul nr. 12 din aceeași adresă și care aparține lui Dinu Cojocari și reconstrucția căruia a fost permisă prin autorizația de construire nr. 422-c/18 din 30 iulie 2018. Acest fapt este demonstrat și prin datele cadastrale, din care rezultă că apartamentele respective fac parte dintr-un bloc locativ comun.

Prin urmare, interese legale ale Angelei Șapa sunt afectate în procesul executării lucrărilor de construcție și reconstrucție.

Reclamanta Angela Șapa, reprezentată de avocatul Viorel Chetrușcă, a solicitat prin cererea de chemare în judecată anularea certificatului de urbanism pentru proiectare nr. 206i/18 din 23 mai 2018 emis pentru apartamentul nr. 12 din str. Xxx; anularea autorizației de construire nr. 422-c/18 din 30 iulie 2018 emisă pentru apartamentul nr. 12 din str. Xxx; compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 19 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a respins ca neîntemeiată acțiunea depusă de către Angela Șapa (f.d. 138, 143-149).

În consolidarea soluției, prima instanță a reținut că, potrivit legislației în vigoare, pentru eliberarea/elaborarea certificatului de urbanism pentru proiectare este necesară prezentarea acordului autentificat notarial al coproprietarilor de imobil/teren ale căror interese pot fi afectate nemijlocit în procesul executării lucrărilor de construcție și în perioada exploatării obiectului construit.

Respectiv, legiuitorul a prevăzut expres acordul căror vecini este necesar la eliberarea certificatului de urbanism pentru proiectare, și anume a vecinilor

interesele cărora se afectează nemijlocit în procesul de executare a lucrărilor și în perioada exploatării bunului.

Referitor la circumstanțele speței, prima instanță a notat că, la caz, nu există necesitatea acordului reclamantei ca vecin, coproprietar de imobil/teren ale căror interese pot fi afectate nemijlocit în procesul executării lucrărilor de construcție și în perioada exploatării obiectului construit – apartamentul nr. 12 din str. Xxx.

Astfel, prima instanță a constatat respectarea condiției prevăzute la art. 3 lit. d) din Legea nr. 163/2010 la eliberarea certificatului de urbanism pentru proiectare nr. 206i/18 din 23 mai 2018 pentru apartamentul nr. 12 din str. Xxx.

În privința autorizației de construire nr. 422-c/18 din 30 iulie 2018, prima instanță a observat că și la eliberarea acesteia au fost respectate prevederile art. 12 și art. 13 din Legea nr. 163/2010, fapt ce implică legalitatea actului administrativ și lipsa temeiurilor de anulare a acesteia.

La 25 noiembrie 2020, Angela Șapa, reprezentată de avocatul Viorel Chetrușcă, a depus la Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, apel nemotivat (f.d. 151). Potrivit avizului de recepție a corespondenței DS8000851451AS, copia hotărârii motivate a primei instanțe a fost notificată reprezentantului apelantei la 06 ianuarie 2021 (f.d. 155). Motivarea apelului a fost depusă la Curtea de Apel Chișinău la 11 ianuarie 2021 (f.d. 157).

Astfel, instanța de recurs constată că la demararea căii de atac în ordine de apel, Angela Șapa a respectat modul și termenul de atac instituit la art. 232 din Codul administrativ.

Prin decizia din 29 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul depus de către Angela Șapa, reprezentată de avocatul Viorel Chetrușcă.

S-a casat integral hotărârea din 19 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și s-a emis o hotărâre nouă, prin care s-a admis acțiunea depusă de către Angela Șapa.

S-a anulat certificatul de urbanism pentru proiectare nr. 206i/18 din 23 mai 2018, referitor la reconstrucția și construcția a două anexe la apartamentul nr. 12 din str. Xxx.

S-a anulat autorizația de construire nr. 422-c/18 din 30 iulie 2018, referitor la reconstrucția și construcția a două anexe la apartamentul nr. 12 din str. Xxx (f.d. 177, 178-184).

În consolidarea soluției, instanța de apel a concluzionat că prima instanță greșit a constatat legalitatea certificatului de urbanism pentru proiectare și că nu există temeiuri legale pentru anularea acestuia. Or, depunând cererea de eliberare a certificatului de urbanism pentru proiectare, Dinu Cojocari nu a anexat acordul autentificat notarial al coproprietarilor de imobil ale căror interese pot fi afectate nemijlocit în procesul executării lucrărilor de construcție și în perioada exploatării obiectului construit. Respectiv, la 25 aprilie 2018, Direcția generală arhitectură, urbanism și relații funciare l-a notificat și i-a acordat termen pentru prezentarea acordului autentificat notarial al coproprietarilor de imobil ale căror interese pot fi afectate.

Ca urmare, Cojocari Dinu a prezentat declarația semnată de proprietarii apartamentelor nr. 3 și nr. 6 (f.d. 68, 69), dar nu și a vecinului nemijlocit – Angela Șapa, care este proprietarul apartamentului nr. 13.

În asemenea circumstanțe, instanța de apel a conchis că certificatul de urbanism pentru proiectare nr. 206i/18 din 23 mai 2018 a fost emis cu încălcarea

procedurii stabilite, contrar prevederilor legii, fapt care servește temei de anulare a acestuia prin prisma prevederilor art. 26 alin. (1) lit. a) și c) din Legea contenciosului administrativ.

Totodată, în condițiile în care s-a stabilit că există temeiuri de anulare a certificatului de urbanism pentru proiectare ca fiind ilegal, subsecvent urmează a fi anulată și autorizația de construire nr. 422-c/18 din 30 iulie 2018. Or, pe lângă faptul că autorizația a fost eliberată în baza unui certificat de urbanism ilegal, ca temei de ilegalitate s-a mai constatat și lipsa acordului autentificat notarial al Angelei Șapa ca proprietar la apartamentul vecin, interesele căreia sunt afectate nemijlocit în procesul executării lucrărilor de reconstrucție.

La 09 iulie 2021, Primăria municipiului Chișinău, reprezentată de Valentina Urecheanu, a depus prin intermediul oficiului poștal la Curtea de Apel Chișinău recurs împotriva deciziei din 29 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei recurate și menținerea hotărârii din 19 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani (f.d. 185, 187).

La 10 septembrie 2021, Primăria municipiului Chișinău, reprezentată de Valentina Urecheanu, a depus la Curtea de Apel Chișinău motivarea recursului împotriva deciziei din 29 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 190-193).

În motivarea recursului, în esență, a invocat că instanțele inferioare nu au verificat admisibilitatea acțiunii, prin prisma art. 207 alin. (1), alin. (2) lit. d) din Codul administrativ, deoarece a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209, deși, prin reprezentantul său, Primăria municipiului Chișinău a ridicat această problemă în fața instanțelor inferioare.

Deopotrivă, acțiunea depusă de Angela Șapa este inadmisibilă și prin prisma art. 17 și art. 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ, deoarece nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17.

Succesiv, recurenta a menționat că, prin cererea din 24 aprilie 2020, Angela Șapa a revendicat niște pretenții ce nu țin de competența Primăriei municipiului Chișinău, deoarece conform Hotărârii Guvernului Republicii Moldova cu privire la controlul de stat al calității în construcții nr. 360 din 25 iunie 1996, controlul de stat al calității în construcții se efectuează de către Agenția pentru Supraveghere Tehnică (Inspekția de Stat în Construcții) diferențiat, la fazele de concepere, proiectare, autorizare, executare, exploatare, postutilizare a construcțiilor și la producerea materialelor și articolelor pentru construcții, inclusiv controlul respectării procedurii de eliberare a certificatelor de urbanism și autorizațiilor de construire care, în caz de depistare a unor încălcări, prin prescripție proprie, sistează valabilitatea respectivelor acte.

Finalmente, Primăria municipiului Chișinău a remarcat că în opinia sa a respectat procedura de eliberare a certificatului de urbanism nr. 206i/18 din 23 mai 2018 și a autorizației de construire nr. 422-c/18 din 30 iulie 2018, deoarece beneficiarul a depus toate actele solicitate de legislația în vigoare și nemijlocit prevăzute la art. 12 din Legea privind autorizarea executării lucrărilor de construcție nr. 163 din 09 iulie 2010.

La 30 septembrie 2021, terțul Dinu Cojocari, reprezentat de avocatul Eduard Digore, a depus la Curtea de Apel Chișinău recurs împotriva deciziei din 29 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei recurate și menținerea hotărârii din 19 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani (f.d. 205).

La 08 octombrie 2021, terțul Dinu Cojocari, reprezentat de avocatul Eduard Digore, a depus la Curtea Supremă de Justiție motivarea recursului împotriva deciziei din 29 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 210-214).

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel a încălcat normele de drept procedural și material, a apreciat arbitrar probele, iar drept consecință a soluționat greșit cauza.

În concret, recurentul a învederat că nu a fost citat corespunzător de către instanța de apel, deoarece despre data ședinței din 29 iunie 2021, ora 11.00, a fost informat doar cu o zi înainte, adică la 28 iunie 2021, ora 19.05 (f.d. 172), deși, prin prisma art. 102 alin. (4) din Codul de procedură civilă citația trebuia să i se înmâneze cu cel puțin 3 zile înainte de data judecării cauzei.

La fel, în prezentul litigiu au fost soluționate problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces, or, apartamentul nr. 12 aparține cu drept de proprietate comună în devălmășie a soților Dinu Cojocari și Ira Cojocari, fapt care rezultă chiar din extrasul din Registrul bunurilor imobile (f.d. 8, 54, 70). Respectiv, instanțele de judecată urmau să o atragă în proces pe Ira Cojocari, ca fiind coproprietară a apartamentului nr. 12, ca fiind persoană drepturile căreia pot fi afectate prin hotărârea judecătorească.

De asemenea, recurentul a considerat că instanța de apel nu a cercetat corespunzător probele din dosar. Or, în speță, instanța de apel a examinat fondul cauzei și a pronunțat o hotărâre nouă, iar acesta circumstanță obligă instanța de apel să examineze litigiul în strictă conformitate cu regulile de judecare a pricinii prevăzute pentru instanța de fond, precum și să cerceteze corespunzător probele din dosar.

Respectiv, recurentul a menționat că nu îi este clar cum instanța de apel a ajuns la altă concluzie asupra fondului cauzei, decât prima instanță, în situația în care nu a cercetat corespunzător probele din dosar. Acest fapt denotă că instanța de apel nu a acordat deplină eficiență rigorilor art. 214 și art. 383 din Codul de procedură civilă.

Totodată, instanța de apel nu a clarificat circumstanțele cu privire la drepturile și obligațiile rezultate din certificatul de urbanism pentru proiectare nr. 2061/18 din 23 mai 2018 și autorizația de construire nr. 422-c/18 din 30 iulie 2018 referitor la reconstrucția și construcția a două anexe la apartamentul nr. 12 din str. Xxx. Or, pentru obținerea acestor acte recurentul a dispus de toate avizele corespunzătoare (f.d. 51-116) care într-un final au dus la recepția lucrărilor și înregistrarea dreptului de proprietate în Registrul bunurilor imobile.

Prin urmare, certificatul de urbanism pentru proiectare nr. 2061/18 din 23 mai 2018 și autorizația de construire nr. 422-c/18 din 30 iulie 2018 constituie acte care deja și-au produs efectele și s-au consumat. Acest fapt atestă că instanța de apel nu a elucidat toate circumstanțele cauzei, ceea ce a dus la afectarea dreptului la un proces echitabil și în final a adus atingere dreptului de proprietate al terțului și încalcă principiul securității raporturilor juridice.

Subsecvent, recurentul a notat că certificatul de urbanism pentru proiectare și autorizația de construire au fost emise în strictă conformitate cu prevederile Legii privind autorizarea executării lucrărilor de construire nr.163 din 09 iulie 2010, iar Primăria a verificat corespunderea tuturor documentelor confirmative pentru eliberarea acestora. Anularea certificatului de urbanism pentru proiectare și a autorizației de construire nu poate avea loc atât timp cât la etapa preliminară

autoritatea emitentă a verificat întrunirea condițiilor. Oricare omisiune constatată ulterior nu poate fi pusă în sarcina beneficiarului, deoarece afectează securitatea raporturilor juridice.

La 25 octombrie 2021, Angela Șapa, reprezentată de avocatul Viorel Chetrușcă, a depus referință prin care a solicitat declararea ca fiind inadmisibile a recursurilor Primăriei municipiului Chișinău și terțului Dinu Cojocari.

La 12 noiembrie 2021, terțul Dinu Cojocari, reprezentat de avocatul Eduard Digore, a depus referință prin care a susținut recursul Primăriei municipiului Chișinău și terțului Dinu Cojocari.

Conform art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Dispozitivul deciziei Curții de Apel Chișinău a fost adoptat și pronunțat la 29 iunie 2021 (f.d. 177). La materialele cauzei lipsesc înscrisuri din care ar putea fi constatat la ce dată a fost notificată participanților la proces copia dispozitivului deciziei instanței de apel. La 09 iulie 2021, Primăria municipiului Chișinău a depus la Curtea de Apel Chișinău recurs nemotivat (f.d. 185, 187). Potrivit extrasului din poșta electronică cu adresa „alina.chiselita@justice.md”, copia deciziei motivate a Curții de Apel Chișinău a fost notificată electronic participanților la proces în data de 08 septembrie 2021 (f.d. 188 verso). La 10 septembrie 2021, Primăria municipiului Chișinău a depus la Curtea Supremă de Justiție motivarea recursului (f.d. 190). La 30 septembrie 2021, terțul Dinu Cojocari a depus la Curtea de Apel Chișinău recurs nemotivat (f.d. 205), iar la 08 octombrie 2021 a depus la Curtea Supremă de Justiție motivarea recursului (f.d. 210-214).

În atare circumstanțe, completul ajunge la concluzia că recurenții s-au conformat prevederilor legale stipulate la art. 245 din Codul administrativ privind modul și termenul de depunere a recursurilor.

Examinând temeiurile invocate în recursuri în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție le consideră drept inadmisibile, din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere. În acord cu alin. (2) din art. 246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate, ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special”

denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă a statuat că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helters c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererile de recurs depuse de către recurenți sunt inadmisibile.

Conform art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursurile depuse de către Primăria municipiului Chișinău, reprezentată de Valentina Urecheanu și de terțul Dinu Cojocari, reprezentat de avocatul Eduard Digore, se declară inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh